



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1361/2019
07.08.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Зоране Делибашић, Бранке Дражић и Божицара Вујичића чланова већа, у парници тужиље Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Александар Цвејић, адвокат из ..., одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8939/2018 од 28.11.2018. године, у седници одржаној 07.08.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8939/2018 од 28.11.2018. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 24860/15 од 06.06.2016. године, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе туженог да му преда у посед стан бр. ..., који се налази у ... зграде у Ул. ... у ..., испражњен од лица и ствари. Одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 8939/2018 од 28.11.2018. године, одбијена је жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, сагласно члану 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11, 55/14, 78/18), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају нису испуњени услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. ЗПП. Не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, односно за новим тумачењем права. Одлуке нижестепених судова засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права, а правилна примена права у споровима са захтевом као у овом случају зависи од конкретно утврђеног чињеничног стања. Поред наведеног, тужилца није доказала да постоји различита судска пракса у идентичној чињеничној и правној ситуацији, односно да се у конкретном случају ради о одлуци која одступа од судске праксе.

Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке, применом члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У тужби ради чинидбе поднетој суду 02.07.2007. године вредност предмета спора је 501.000,00 динара, како је назначено у поднеску тужилце од 19.09.2007. године.

Имајући у виду да се ради о имовинско-правном спору, који се односи на утврђење, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бисерка Живановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић